

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

NÁLEZ

Ústavného súdu Slovenskej republiky

V mene Slovenskej republiky

I. ÚS 63/06-27

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí 19. apríla 2006 v senáte zloženom z predsedu Lajosa Mészárosa a zo sudcov Juraja Horvátha a Štefana Ogurčáka prerokoval prijatú sťažnosť I. K., B., zastúpeného advokátom JUDr. V. P., B., vo veci porušenia základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom a uznesením Krajského súdu v Prešove sp. zn. 1 Co 63/05 z 31. mája 2005 a takto

rozhodol:

1. Krajský súd v Prešove postupom a uznesením sp. zn. 1 Co 63/05 z 31. mája 2005 porušil základné právo I. K. na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd.

2. Uznesenie Krajského súdu v Prešove sp. zn. 1 Co 63/05 z 31. mája 2005 zrušuje a vec vracia na ďalšie konanie.

3. I. K. nepriznáva primerané finančné zadošťučinenie.

4. I. K. priznáva náhradu trov právneho zastúpenia v sume 8 200 Sk (slovom osemtisícdivesto slovenských korún), ktorú je Krajský súd v Prešove povinný vyplatiť na účet jeho advokáta JUDr. V. P., do jedného mesiaca od právoplatnosti tohto rozhodnutia.

Odôvodnenie:

I.

1. Ústavný súd Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) uznesením z 1. marca 2006 č. k. I. ÚS 63/06-11 prijal podľa § 25 ods. 3 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) na ďalšie konanie sťažnosť I. K., B. (ďalej len „sťažovateľ“), ktorou namietal porušenie jeho základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom a uznesením Krajského súdu v Prešove (ďalej aj „krajský súd“) sp. zn. 1 Co 63/05 z 31. mája 2005 (ďalej aj „napadnuté uznesenie“).

1. 1 Zo sťažnosti vyplynuli nasledovné relevantné skutočnosti: «(...) Vedím súdny spor o ochranu listového tajomstva, ktorý je zaregistrovaný na Okresnom súde v Bardejove pod č. k. 4 C 200/02. Uznesením tohto súdu, zo dňa 3. VI. 04, mi bolo ním priznané čiastočné oslobodenie od súdnych poplatkov v rozsahu 3/4 z celkovej sumy, čo predstavuje povinnosť uhradiť finančnú čiastku vo výške 4 250.- Sk. Napriek tomu, že aj táto suma sa mi vzhľadom na naše sociálne a tým aj finančné pomery v rodine zdala byť privysoká, proti tomuto rozhodnutiu súdu som sa odvolal, ale Krajský súd svojím uznesením sp. zn. 2 Co 167/04-50, zo dňa 16. VIII. 04, môjmu odvolaniu nevyhovel a napadnuté rozhodnutie prvostupňového súdu potvrdil. Pritom zdôrazňujem závažnú skutočnosť, že odvolací súd do odôvodnenia svojho uznesenia, že ja som síce schopný uhradiť stanovený súdny poplatok ešte uviedol to, že – citujem: „...prípadne aj s využitím možnosti požiadať o úhradu tohto poplatku v splátkach, prípadne v dlhšej lehote“, koniec citátu, čo som ja následne skutočne aj urobil a splácanie svojho dlhu, ktorý som plne uznal, a tiež súčasne vykonával! No na tieto závažné okolnosti prvostupňový súd však absolútne neprihliadal a svojím uznesením,

zo dňa 22. XII. 04, toto konanie zastavil, čím ho aj vedome s pomocou odvolacieho súdu zmaril! Pritom poznamenávam, že hneď po obdržaní uznesenia prvostupňového súdu, t. j. ešte v čase plynutia odvolacej lehoty, som ho osobne navštívil a ponúkol som mu peniaze dokonca v hotovosti, ktoré on odmietol odo mňa prijať. Súčasne som ho žiadal na určenie splátok na splácanie tohto dlhu, čo tiež odmietol urobiť a ani neskôr to neurobil! Preto nezostalo mi nič iné, len sa proti tomuto skrivodlivému rozhodnutiu súdu odvolať, pretože ja som skutočne nebol v stave (a nevyžadoval to odo mňa ani súd – pozn.) tento súdny poplatok zaplatiť jednorázovo! Preto toto som uviedol aj do svojho odvolania, zo dňa 20. I. 05, v ktorom som súd taktiež explicitne požiadal o určenie dlhšej doby na vyrovnanie svojej podlžnosti voči nemu, ale to už odvolací súd absolútne nezohľadnil a svojím konečným uznesením sp. zn. 1 Co 63/05, zo dňa 31. V. 05, mnou napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa potvrdil. Pritom ma veľmi zaráža, že toto svoje konečné rozhodnutie odvolací súd odôvodňuje aj vyloženou nepravdou, že ja som odo dňa 16. XI. 04 neuhradil ani časť vyrubeného súdneho poplatku, keď skutkový stav a pravda je taká, že do dňa nadobudnutia právoplatnosti rozhodnutia o zastavení tohto konania som uhradil na účet súdu sumu 1 500.- Sk v troch splátkach a v splácaní tohto dlhu mienim takto ďalej pokračovať. O tom sa môže Ústavný súd SR presvedčiť priamo z predložených účtovných dokladov bardejovského súdu, ktoré pripojene, ako dôkaz k tejto ústavnej sťažnosti predkladám. (...)

Som presvedčený, že v danom prípade obidva súdy porušili na môj úkor označené základné a ľudské práva podľa Ústavy SR i Európskeho Dohovoru, pokiaľ ide o právo na súdnu ochranu, resp. o právo na reálny súd, a to nielen konaním bardejovského súdu v tom, že odoprel odo mňa prevziať hotové peniaze a neurčil mi splátky vyrovnávania dlžoby, včítane dlhšej lehoty na splácanie dlhu, ale aj konaním odvolacieho súdu, ktorý nesprávne zistil skutkový stav a nesprávne ho aj právne vyhodnotil, už nehovoriac o tom, že sám sa neriadil svojimi zásadami, ktoré vytýčil ako právny názor pre prvostupňový súd vo svojom uznesení, zo dňa 16. VIII. 04. (...)

1. 2 Vzhľadom na uvedené skutočnosti sťažovateľ sa domáhal toho, aby ústavný súd «konečným verdiktom vo svojom ústavnom náleze rozhodol takto:

1. *Vyslovuje, že základné a ľudské práva I. K. podľa ods. 1), čl. 46 Ústavy SR a ods. 1), čl. 6 Európskeho Dohovoru o ich ochrane, postupom (...) Krajského súdu v Prešove (...) sp. zn. I Co 63/05 porušené boli.*

2. *Zrušuje uznesenia (...) a Krajského súdu v Prešove sp. zn. I Co 63/05, zo dňa 31. V. 05.*

3. *Priznáva I. K. primerané finančné zadosťučinenie vo výške 80 tis. Sk (...), ktoré sú mu povinné označené súdy v tejto ústavnej sťažnosti uhradiť spoločne a nerozdielne do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto rozhodnutia.*

4. *Ukladá označeným súdom spoločne a nerozdielne uhradiť vzniklé trovy tohto konania na označený účet právneho zástupcu sťažovateľa, a to do 15-tich dní od právoplatnosti tohto rozhodnutia. (...)*

Spravodlivé finančné zadosťučinenie požadujem ako nemajetkovú ujmu za odopretie práva na reálny súd a za veľké obavy z toho, že sa nebude môcť rozhodnúť vo veci samej a nakoniec aj za odopretie spravodlivosti, ako takej.»

2. Na základe žiadosti ústavného súdu sa k veci písomne vyjadrili obaja účastníci konania: krajský súd, zastúpený jeho podpredsedom JUDr. J. A., listom z 28. marca 2006 sp. zn. Spr. 10040/06 a právny zástupca sťažovateľa stanoviskom k uvedenému vyjadreniu krajského súdu z 12. apríla 2006.

2.1 Podpredseda krajského súdu vo svojom vyjadrení uviedol nasledovné skutočnosti:

„(...) Predmetná vec napadla na Krajský súd v Prešove na odvolacie konanie dňa 18. 2. 2005 a bola zaradená pod vyššie uvedenú sp. zn. I Co 63/05.

Po naštudovaní veci a zvládnutí jej skutkovej a právnej náročnosti bolo vo veci rozhodnuté dňa 31. 5. 2005 a odvolací senát vychádzal z toho, že podľa § 10 ods. 1 zákona 71/1992 Zb. ak nebol zaplatený poplatok splatný podaním návrhu na začatie konania, odvolania alebo dovolania, súd vyzve poplatníka, aby poplatok zaplatil v lehote, ktorú mu určí; ak poplatok nebol zaplatený ani v lehote určenej súdom, súd konanie zastaví. O následkoch nezaplatenia poplatku musí byť poplatník poučený.

Pre rozhodovanie odvolacieho súdu je rozhodujúci stav v čase vyhlásenia rozhodnutia (§ 154 ods. 1, § 167 ods. 2, § 211 O. s. p.).

Z obsahu spisu vyplynulo, že súd prvého stupňa dňa 23. 9. 2004 vyzval žalobcu na zaplatenie súdneho poplatku vo výške 4.205,- Sk z návrhu na začatie konania.

Je taktiež zrejmé, že žalobca v súdom určenej lehote 15 dní a ani do konca odvolacej lehoty proti uzneseniu o zastavení konania súdny poplatok nezaplatil. Je pravdou, že žalobca písomným podaním z 15. 11. 2004 požiadal súd prvého stupňa, aby sa postupovalo v zmysle odôvodnenia a právneho názoru vysloveného v uznesení Krajského súdu zo dňa 16. 8. 2004 a teda o splácanie tohto poplatku v splátkach prípadne v dlhšej lehote. Od doby podania tejto žiadosti, teda od 16. 11. 2004 však žalobca neuhradil ani časť vyrubeneho súdneho poplatku z návrhu na začatie konania.

Kedže k splneniu poplatkovej povinnosti, ktorá vznikla žalobcovi podaním žalobného návrhu nedošlo ani do doby rozhodovania odvolacieho súdu o jeho včas podanom odvolaní, odvolaciemu súdu neostáva iná možnosť ako napadnuté uznesenie potvrdiť postupom podľa § 219 O. s. p.

Preto okolnosti uvádzané navrhovateľom v ústavnej sťažnosti považujeme za nedôvodné a predmetnú sťažnosť navrhujeme zamietnuť.

Zároveň súhlasíme s tým, aby bolo Ústavným súdom v predmetnej veci rozhodnuté bez našej účasti.“

2. 2 Právny zástupca sťažovateľa vo svojom stanovisku k uvedenému vyjadreniu podpredsedu krajského súdu uviedol nasledovné relevantné skutočnosti:

„(...) 1.) Netrvám na tom, aby sa v predmetnej veci konalo ústne pojednávanie za mojej osobnej účasti na ňom, ale ani advokátovej.

2.) Trovy tohto súdneho konania si môj právny zástupca uplatňuje (...).

3.) Nesúhlasím s vyjadrením podpredsedu Krajského súdu v Prešove k veci samej a ani so záverečným návrhom, ako má byť o tejto mojej sťažnosti rozhodnuté, najmä z týchto dôvodov:

- (...)

- súd prvého stupňa ma nemal (...) vyzývať na jednorázovú úhradu súdneho poplatku vo výške 4 250,- Sk, ktorá bola jednak pre mňa nezvládnuteľná, no najmä nie vtedy, keď mi súd už predtým v zmysle právneho názoru odvolacieho súdu neurčil mesačné splátky tohto poplatku, resp. nestanovil mi dlhšiu dobu na vyrovnanie tejto pohľadávky, ktorú ja som plne

akceptoval a nezdráhal sa ju zaplatiť, ale vzhľadom na môj príjem, nemohol som to urobiť jednorázovo a ani nie v 15-dňovej odvolacej lehote proti rozhodnutiu o zastavení tohto konania pre túto príčinu prvostupňovým súdom;

- nie je pravdou, čo uvádza kr. súd, že ja som od doby podania svojej žiadosti o určenie mi splátok z jeho strany na vyrovnanie mojej dlžoby neuhradil ani časť vyrubeneho súdneho poplatku, ba naopak do dňa 5. XII. 2005 som vyrovnal celú výšku vykazovanej pohľadávky voči mne, a to počnúc od 21. V. 05, potom 11. a 13. VII. 05 á 500.- Sk a končiac mesiacom XII. 05, keď som jednorázovo uhradil zbytok, t. j. sumu 2 750.- Sk, ktoré som si musel zapožičať od príbuzných a tie nemám vrátené dodnes;

- (...) V danom prípade je relevantnou dobou iba doba právoplatnosti rozhodnutia súdu a ešte väčšmi je tu rozhodujúce to, že súd mi nestanovil splátky dlžoby, o čom som ho výslovne požiadal a čo bol povinný bard. súd v zmysle právneho názoru odvol. súdu urobiť! Preto vôbec neobstojí výhovorka odv. súdu, že mu nič iné nezostalo iba rozhodnutie potvrdiť!

Je preto nesporné, že moje tvrdenia sú plne opodstatnené a sťažnosti je treba vyhovieť aj s priznaním satisfakcie (...).“

3. Ústavný súd so súhlasom účastníkov konania podľa § 30 ods. 2 zákona o ústavnom súde upustil v danej veci od ústneho pojednávania, pretože po oboznámení sa s ich vyjadreniami k opodstatnenosti sťažnosti dospel k názoru, že od tohto pojednávania nemožno očakávať ďalšie objasnenie veci namietaného porušenia práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 ústavy a práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru.

II.

Z obsahu sťažnosti a k nej priložených písomností, z vyjadrení účastníkov konania a z obsahu na vec sa vzťahujúceho súdneho spisu ústavný súd zistil nasledovný relevantný priebeh a stav konania vedeného na Okresnom súde Bardejov (ďalej len „okresný súd“ alebo „súd“) pod sp. zn. 4 C 200/02 a na krajskom súde pod sp. zn. 1 Co 63/05:

Dňa 4. marca 2002 podal sťažovateľ na okresnom súde proti S., š. p., so sídlom v B., a proti C. so sídlom v B. „žalobu na porušenie práva ochrany listového tajomstva“. Vec bola zaevidovaná pod sp. zn. 4 C 200/02.

Dňa 4. apríla 2002 sťažovateľ doručil súdu podanie označené ako „Úprava návrhu na začatie konania“, ktorým rozšíril svoj žalobný návrh aj proti C. so sídlom v B.

Dňa 29. apríla 2002 sudkyňa dala úpravou kancelárii pokyn, aby vyzvala sťažovateľa aj na zaplatenie súdneho poplatku v lehote 7 dní.

Dňa 8. mája 2002 sťažovateľ reagoval na uvedenú výzvu na zaplatenie súdneho poplatku tak, že požiadal súd o oslobodenie od zaplatenia.

Dňa 25. júna 2002 bolo okresnému súdu doručené potvrdenie o osobných, majetkových a zárobkových pomeroch sťažovateľa, v súvislosti s jeho žiadosťou o oslobodenie od súdnych poplatkov.

Dňa 21. augusta 2003 sudkyňa nariadila termín pojednávania a dala úpravou kancelárii pokyn, aby vyzvala sťažovateľa aj na predloženie originálu dokladu o výške jeho príjmov.

Dňa 22. októbra 2003 sťažovateľ doručil okresnému súdu podanie, ktorým predložil súdu vyžiadané listiny podľa výzvy z 21. augusta 2003.

Dňa 15. marca 2004 sudkyňa dala úpravou kancelárii pokyn, aby vyzvala sťažovateľa na upresnenie petitu a aby predložil dôkaz o výške jeho príjmov v lehote 7 dní.

Dňa 14. apríla 2004 sťažovateľ doručil súdu podanie, ktorým na základe výzvy súdu z 15. marca 2004 upresnil petit svojho návrhu a predložil doklad o svojom príjme.

Dňa 3. júna 2004 vydal súd uznesenie č. k. 4 C 200/02-47 ktorým priznal sťažovateľovi oslobodenie od súdnych poplatkov v rozsahu 3/4 (troch štvrtín).

Dňa 20. júla 2004 sťažovateľ podal odvolanie proti rozhodnutiu č. k. 4 C 200/02-47.

Dňa 16. augusta 2004 krajský súd svojím uznesením č. k. 2 Co 167/04-50 potvrdil napadnuté uznesenie okresného súdu č. k. 4 C 200/02-47, pričom z odôvodnenia tohto rozhodnutia vyplýva aj to, že: „*Odvolací súd sa stotožnil s názorom súdu prvého stupňa, že rozsah oslobodenia 3/4 je primeraný a žalobca je schopný uhradiť súdny poplatok vo výške 4 250 Sk, prípadne aj s využitím možnosti požiadať o úhradu tohto poplatku v splátkach, prípadne v dlhšej lehote.*“

Dňa 23. septembra 2004 sudkyňa dala úpravou kancelárii pokyn, aby uznesenie krajského súdu č. k. 2 Co 167/04-50 doručila sťažovateľovi a vyzvala ho na zaplatenie súdneho poplatku v lehote 15 dní.

Dňa 16. novembra 2004 sťažovateľ doručil súdu podanie z 15. novembra 2004, svoju reakciu na výzvu na zaplatenie súdneho poplatku, v ktorej uviedol, že tejto výzve *„momentálne vyhovieť nemôžem, pretože nemám (...) čo i len jednu jedinú slovenskú korunu. Poznnamenávam, že sa nezbavujem tejto povinnosti (...). Preto žiadam, aby v tejto mojej veci sa postupovalo v zmysle odôvodnenia a právneho názoru, ktorý je vyslovený v konečnom rozhodnutí o tejto veci – v uznesení Krajského súdu v Prešove sp. zn. 2 Co 167/04-50, zo dňa 16. VIII. 2004“*.

Dňa 22. decembra 2004 okresný súd uznesením č. k. 4 C 200/02-54 predmetné konanie zastavil.

Dňa 21. januára 2005 sťažovateľ doručil súdu *„Odvolanie proti rozhodnutiu prvostupňového súdu spojené so žiadosťou o úhradu súdneho poplatku v dlhšej lehote“*, ktoré smerovalo proti uzneseniu okresného súdu č. k. 4 C 200/02-54.

Dňa 18. februára 2005 bol spis predložený krajskému súdu, aby rozhodol o uvedenom odvolaní sťažovateľa.

Dňa 31. mája 2005 bol v spise krajského súdu zaznamenaný úradný záznam, podľa ktorého *„u tajomníčky senátu JUDr. S.“* bolo telefonicky *„zistené, že žalobca doposiaľ neuhradil súdny poplatok a ani jeho časť“*.

Dňa 31. mája 2005 krajský súd uznesením sp. zn. 1 Co 63/05 potvrdil uznesenie okresného súdu č. k. 4 C 200/02-54 z 22. decembra 2004, ktorým bolo konanie zastavené. Napadnuté uznesenie krajského súdu nadobudlo právoplatnosť 1. augusta 2005.

Dňa 23. júna 2005 bol v spise okresného súdu sp. zn. 4 C 200/02 vyhotovený záznam o zložení, podľa ktorého sťažovateľ zaplatil 500 Sk ako súdny poplatok.

Dňa 14. júla 2005 bol v spise okresného súdu sp. zn. 4 C 200/02 vyhotovený záznam o zložení, podľa ktorého sťažovateľ zaplatil 500 Sk ako súdny poplatok.

Dňa 18. júla 2005 bol v spise okresného súdu sp. zn. 4 C 200/02 vyhotovený záznam o zložení, podľa ktorého sťažovateľ zaplatil 500 Sk ako súdny poplatok.

Dňa 22. augusta 2005 bola upravená kancelária súdu, aby vrátila súdny poplatok zložiteľovi a boli vyhotovené tri platobné poukazy na vrátenie súdneho poplatku sťažovateľovi, každý na sumu 500 Sk.

Dňa 1. decembra 2005 bol v spise okresného súdu sp. zn. 4 C 200/02 vyhotovený záznam o zložení, podľa ktorého sťažovateľ zložil 1 500 Sk ako „*neprevzatý súdny poplatok*“.

Dňa 7. decembra 2005 bol v spise okresného súdu sp. zn. 4 C 200/02 vyhotovený záznam o zložení, podľa ktorého sťažovateľ zaplatil súdny poplatok 2 750 Sk.

III.

Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Predmetom konania pred ústavným súdom bolo posúdenie, či postupom a uznesením Krajského súdu v Prešove sp. zn. 1 Co 63/05 z 31. mája 2005 došlo k porušeniu základného práva sťažovateľa na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 ústavy a práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru.

Podľa čl. 46 ods. 1 ústavy každý sa môže domáhať zákonom ustanoveným postupom svojho práva na nezávislom a nestrannom súde (...).

Podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru každý má právo na to, aby jeho záležitosť bola spravodlivo, verejne a v primeranej lehote prejednaná nezávislým a nestranným súdom zriadeným zákonom, ktorý rozhodne o jeho občianskych právach alebo záväzkoch (...).

1. Citovaný čl. 46 ods. 1 ústavy je primárnou ústavnou bázou pre zákonom upravené konanie súdov a iných orgánov Slovenskej republiky príslušných na poskytovanie právnej ochrany, a tým aj „bránou“ do ústavnej úpravy jednotlivých aspektov práva na súdnu a inú právnu ochranu zakotvených v siedmom oddiele druhej hlavy ústavy (čl. 46 až 50 ústavy).

Článok 46 ods. 1 ústavy zaručuje každému právo, aby sa zákonom ustanoveným postupom mohol domáhať svojho práva na nezávislom a nestrannom súde. Obsahom tohto základného práva je preto povinnosť súdu takémuto právu ochranu poskytnúť (neodňať), ak sú splnené všetky procesné podmienky súdneho konania (napr. I. ÚS 62/97). Ústavný súd vo svojej judikatúre tiež uviedol, že k odňatiu práva na súdnu ochranu v zmysle čl. 46 ods. 1 ústavy dochádza v prípade, keď sa „každý“ a zákonom ustanoveným postupom domáhal svojho práva na nezávislom a nestrannom súde, ale súdna ochrana tomuto právu napriek tomu poskytnutá nebola (I. ÚS 24/97). Zmyslom práva na súdnu ochranu je umožniť každému reálny prístup k súdu a tomu zodpovedajúca povinnosť súdu o veci konať.

V danom prípade však krajský súd tým, že vôbec neprihliadol na opakované žiadosti sťažovateľa (z 15. novembra 2004 a z 20. januára 2005) „o úhradu súdneho poplatku v dlhšej lehote“, ktoré si uplatnil v súlade s platnými predpismi, a v zmysle uznesenia krajského súdu zo 16. augusta 2004 č. k. 2 Co 167/04-50, a napadnutým uznesením potvrdil rozhodnutie okresného súdu o zastavení konania sp. zn. 4 C 200/02, znemožnil tak sťažovateľovi realizáciu jeho základného práva na súdnu ochranu a na spravodlivé súdne konanie.

Na základe uvedených dôvodov ústavný súd dospel k názoru, že rešpektovanie práva na súdnu ochranu a na spravodlivé súdne konanie si v danom prípade vyžadovalo, aby všeobecné súdy rozhodli o žiadostiach sťažovateľa, ktorými sa domáhal využitia možnosti požiadať o úhradu súdneho poplatku v splátkach, prípadne v dlhšej lehote. Pretože okresný súd v danom prípade nebral do úvahy predmetné žiadosti sťažovateľa a ani krajský súd nepostupoval v súlade s princípom spravodlivosti a neposkytol sťažovateľovi ochranu, svojím postupom a uznesením sp. zn. 1 Co 63/05 z 31. mája 2005 porušil základné právo sťažovateľa na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 ústavy a jeho právo na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru.

Vzhľadom na uvedené ústavný súd rozhodol tak, ako to je uvedené v bode 1 tohto nálezu.

2. V zmysle čl. 127 ods. 2 ústavy ak ústavný súd vyhovie sťažnosti, svojim rozhodnutím vysloví, že právoplatným rozhodnutím, opatrením alebo iným zásahom boli porušené práva alebo slobody podľa odseku 1, a zruší také rozhodnutie, opatrenie alebo iný zásah.

Ústavný súd vzhľadom na skutočnosti uvedené v bode II tohto nálezu a pretože porušenie označených základných práv sťažovateľa nie je možné odčiniť inak, dospel k záveru, že sú splnené podmienky pre zrušenie napadnutého uznesenia a vrátenie veci krajskému súdu na ďalšie konanie, a preto rozhodol tak, ako to je uvedené v bode 2 výrokovej časti tohto rozhodnutia.

Ak ústavný súd právoplatné rozhodnutie, opatrenie alebo iný zásah zruší a vec vráti na ďalšie konanie, ten, kto vo veci vydal rozhodnutie, rozhodol o opatrení alebo vykonal iný zásah, je povinný vec znova prerokovať a rozhodnúť. V tomto konaní alebo postupe je viazaný právnym názorom ústavného súdu (§ 56 ods. 6 zákona o ústavnom súde).

3. Podľa § 56 ods. 4 zákona o ústavnom súde môže ústavný súd priznať tomu, koho základné právo alebo sloboda sa porušili, aj primerané finančné zadosťučinenie ako náhradu nemajetkovej ujmy vyjadrenej v peniazoch.

Sťažovateľ požadoval priznať primerané finančného zadosťučinenie v sume 80 000 Sk.

Vzhľadom na okolnosti danej veci však ústavný súd dospel k názoru, že závery o porušení práva sťažovateľa zaručené v čl. 46 ods. 1 ústavy a čl. 6 ods. 1 dohovoru a zrušenie napadnutého rozhodnutia predstavujú primerané spravodlivé zadosťučinenie pre sťažovateľa.

Podľa § 56 ods. 5 zákona o ústavnom súde ak ústavný súd rozhodne o priznaní primeraného finančného zabezpečenia, orgán, ktorý základné právo alebo slobodu porušil, je povinný ho vyplatiť sťažovateľovi do dvoch mesiacov od právoplatnosti rozhodnutia ústavného súdu.

Z uvedených dôvodov ústavný súd rozhodol tak, ako to je uvedené vo výroku tohto rozhodnutia v bode 3.

4. Podľa § 36 ods. 2 zákona o ústavnom súde ústavný súd môže v odôvodnených prípadoch uložiť niektorému účastníkovi konania, aby úplne alebo sčasti uhradil inému účastníkovi konania jeho trovy.

Sťažovateľovi vznikli trovy konania z dôvodu právneho zastúpenia advokátom za tri úkony právnej služby (prevzatie a príprava zastúpenia, podanie sťažnosti z 8. augusta 2005 a písomné stanovisko k vyjadreniu okresného súdu z 12. apríla 2006). Za dva úkony vykonané v roku 2005 patrí odmena v sume dvakrát po 2 501 Sk a dvakrát režijný paušál v sume po 150 Sk v zmysle vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb.

Za jeden úkon, ktorý bol vykonaný v roku 2006, patrí odmena v sume 2 730 Sk a režijný paušál v sume 164 Sk v zmysle citovanej vyhlášky.

Trovy právneho zastúpenia pre sťažovateľa predstavujú celkovú sumu po zaokrúhlení 8 200 Sk.

Vzhľadom na uvedené ústavný súd o uplatnených trovách konania sťažovateľa rozhodol tak, ako to je uvedené v bode 4 výroku tohto rozhodnutia.

5. Vzhľadom na čl. 133 ústavy, podľa ktorého proti rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok, treba pod „právoplatnosťou rozhodnutia“ uvedenou vo výroku tohto rozhodnutia rozumieť jeho doručenie účastníkom konania.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 19. apríla 2006